

HVEM ER DENNE MELKISEDEK?

La oss bøye våre hoder for bønn.

Kjære Himmelske Far, vi hører denne sangen *Bare tro*, den lar oss få vite at det er alt vi må gjøre for å arve et hvilket som helst av Guds løfter, bare tro dem. For det er skrevet: “Alt er mulig for dem som tror.” Idet vi roper, som mannen som hadde det epileptiske barnet: “Herre, jeg tror! Hjelp Du min vantro.”

² Vi takker Deg for Din store makt, Din store åpenbaring av Deg Selv til oss i disse siste dager. Det gjør vårt hjerte virkelig glad og frydefullt, å vite at vi har kommet i kontakt med den levende Gud; Som stadfester det rett tilbake i fysiske, materielle bevis, som Han gjorde i dagene som har vært, og som Han har lovet for denne dagen. Vi er så takknemlige til Deg, vår Gud. Denne mørke dagen hvor ingen synes å vite hvilken vei å gå, er vi så glade for at vi fant sikkerhetssonen, tilfluktsstedet.

³ Velsign oss nå i kveld, Herre, når vi taler om Ditt Ord. Og løftene som er gitt til oss, må vi nære oss på dem i våre hjerter, sette pris på dem med ærbødighet og adlyde dem med ekte gudfryktig disiplin. Vi ber om det i Jesu Navn. Amen.

⁴ [En broder snakker til broder Branham—Red.] (Åh, de skulle ikke ha gjort. Et kjærlighetsoffer? De skulle ikke ha gjort dette. De skulle ikke ha gjort dette. Hvem gjorde det? Er du skyldig?) Jeg måtte snakke til møtelederen. Han sa at han tok opp et kjærlighetsoffer til meg. Han skulle ikke ha gjort det. Jeg setter pris på det, Gud vet det, men jeg—jeg kom ikke for det. Takk. Må Herren velsigne dere. Jeg skal gjøre alt jeg kan. Jeg skal legge det rett i misjonsarbeid i utlandet, så vil jeg vite at det vil gå til Guds rike. Og om Herren vil, vil jeg selv ta det over til landene, for å bringe dette samme Evangeliet som dere har sittet, lyttet til denne uken, da vet jeg at det vil bli gjort på den måten som dere trodde Det. Må Herren hjelpe meg å gjøre det.

⁵ Jeg er veldig takknemlig for det store antall tilstedeværende denne uken, og for alle dere som er tilkoblet igjen i kveld på telefonnettet. Og vi er takknemlige for hver og en av dere.

⁶ Billy sa til meg denne morgenen, han sa: “Pappa, om du ville ha kommet med meg tidlig denne morgenen, rett etter dagry, og stå her ute rundt på disse stedene og se mødre som nærer sine barn i bilen, disse fattige menneskene som sitter i regnet, venter på at dørene åpnes!” Ser dere hvilken hykler jeg ville være hvis jeg fortalte dere noe annet enn Sannheten? Jeg ville virkelig være en dårlig person. Noen ganger må jeg såre, men det er ikke fordi jeg ønsker det, det er fordi . . . Det er ikke meg som sårer. Det er Sannhet som sårer. Og jeg—jeg . . . Men jeg tror det er grunnen til at dere kommer, fordi jeg er dødsens oppriktig med dere, og

gjør alt jeg kan for å hjelpe dere. Må Herren hjelpe hver og en av dere.

⁷ Og nå ønsker jeg å takke folket for deres gode samarbeid, likeså byens borgere her, som ga oss, lot oss få leie dette skolehuset, dette auditoriet og gymsalen. Og jeg ønsker å takke de offentlige tjenestemennene dersom dere er her. Og jeg vil også takke Thurston Colvin, som er vaktmester her, for hans gode samarbeid for å hjelpe oss med å få dette og være med oss hver kveld.

⁸ Vi takker politiet i Jeffersonville for å komme opp her og ha vakthold for en virkelig billig pris. Jeg antar omkring to dollar i timen, for at politiet ble satt opp her på spesiell vakttjeneste, for å parkere bilene, for å se til at det ikke var noe . . . ingenting skjedde, og alt var greit. Vi er takknemlig til folket for det. Og også til teknikeren her ved kontrollbordet, jeg har lagt merke til ham. Og alle som er tilknyttet dette, vi er sannelig takknemlige til dere.

⁹ Jeg takker hver og en av dere for gavene. Billy brakte meg nettopp denne ettermiddagen, en—en gave, flere av dem, og bokser, godteri og så videre. Og en av dem var Saligprisningene, med et bilde av Kristus flettet inn i det, det med Bergprekenen. Og det var sannelig vakkert. Jeg takker dere så visst. Og så mange ting, jeg vet ikke hvordan jeg skal få takket dere. Og så også for deres—deres sponing, finansiering av møtene, vi setter sannelig pris på det med hele vårt hjerte. Må Herren rikelig velsigne hver og en av dere.

¹⁰ Billy sa det var mange mennesker, dere hadde bedt om private intervjuer i løpet av tiden. Og mange spurte og hadde med små babyer til å bli innviet. Åh, hvor jeg ønsker å gjøre det!

Men, dere skjønner, når jeg kommer denne gangen, er det så påtrengende. Jeg må bli værende rett i studier hele tiden, og studere dette Ordet i bønn, på grunn av overbringelse av disse Budskapene. Se, de er ikke . . . De er—de er usedvanlige for oss, fordi det er å finne Guds vilje og deretter å tale tingene. Og alt må komme i harmoni og jeg må be Gud om nøyaktig hva det er åpning for.

¹¹ Vel, om Herren vil, vil vi snart være tilbake igjen, så snart vi kan finne en dag. Jeg la frem et—et forslag, eller—eller sa noe angående påske. Jeg bør sjekke det opp, fordi jeg tror jeg har en reiserute i California omkring på den tiden. Så det kan være feil. Like fullt, når vi kommer tilbake til tabernaklet, vil vi sende dere et kort, og menigheten, og—og gi dere dato og tid. Så jeg vil, kanskje på det tidspunktet, igjen . . .

¹² Jeg har ikke satt av noen tid til å be for de syke. Vi har ikke hatt ett møte hvor vi brakte folket opp og ba for dem. Vi sendte dem ut. Og våre brødre her har forkynt, broder Lee Vayle og broder . . . Disse andre brødrene har forkynt og bedt for de syke

og utført vanddåpen, døpt, rettere sagt, og latt meg være i fred med Ordet. Vi takker disse mennene. De har gjort en galant jobb.

¹³ Det er så mange venner her som jeg ville likt å treffe. Jeg ser ned og ser John og Earl. Og der er doktor Lee Vayle, en av lederne for kampanjen. Broder Roy Borders. Disse mennene, jeg har ikke engang fått . . . Jeg har ikke en gang mer enn håndhilst på dem. Jeg har ikke hatt en mulighet til det. Jeg tenker på mine venner fra Kentucky og rundt omkring her, og forkynnervenner, hvor jeg ville ønske å håndhilse på dem! Broder Blair, jeg la merke til ham her om dagen. Og mange av disse mennene som jeg—jeg elsker, og de har vært på flere møter, og jeg har ikke engang så mye som håndhilst på dem. Jeg—Jeg prøver . . . Det er ikke fordi jeg ikke ønsker å gjøre det; det er fordi jeg ikke har tid til å gjøre det, og jeg må bare skynde meg.

¹⁴ Innvie babyene, ja visst. Min egen sønn, mitt lille barnebarn skulle vært innviet på dette møtet. Jeg har ikke hatt tid til å gjøre det; lille David. Jeg er bestefar, for andre gang nå. Så, herr May, hvis han er her i kveld, som ga meg den spaserstokken, ser ut som jeg skal være nødt til å bruke den ganske snart.

¹⁵ Så, og jeg sa til Billy, jeg sa: “Bibelen sa ‘bli mange og fyll jorden’, men hele den byrden ble ikke gitt til deg.” Og disse barnebarna kommer til syne raskt.

Og så, husk, min svigerdatter var ufruktbar til å begynne med. Hun kunne ikke få noen barn. Og en dag da jeg forlot et møte, talte Herren til meg og sa: “Loyce, du vil føde en sønn. Herren har velsignet deg. Dine kvinneproblemer er borte.” Lille Paul ble født ni måneder senere.

¹⁶ To måneder før denne babyen kom på scenen, satt jeg ved bordet og spiste frokost en morgen, og Loyce og Billy satt tvers over bordet for meg. Og jeg så Loyce mate en liten baby med en rosa . . . eller et blått teppe innpakket rundt den. Og Billy satt i hjørnet og matet lille Paul. Jeg sa: “Billy, jeg så nettopp en visjon. Loyce matet en baby innpakket i et blått teppe.”

Han sa: “Der forsvinner jaktturen min. Det er akkurat ni måneder fra nå.”

Elleve måneder senere ble lille David født. Og jeg har ennå ikke vært i stand til å innvie ham til Herren, og vil ikke før vi kommer tilbake igjen. Så dere ser hva det er.

¹⁷ Hvor jeg elsker mennesker og deres fellesskap! Men våre brødre har bedt for de syke, og jeg vet at det er en suksess. Hver kveld bad vi for de syke, en legger hendene sine på den andre, alle sammen samlet, slik at på den måten fanger det opp hele omfanget. Men kanskje, om Gud vil . . . jeg vil bemerke det på kortet hvis vi sender det. Når vi kommer tilbake, ville jeg ønske å ha innvielser i omkring to eller tre dager igjen, bare for å be for de syke og gjøre hva vi kan på den måten. Nå, og på nytt takker jeg folket for deres hjelp.

18 Nå vil jeg bare kommentere, bare et øyeblikk, angående—angående Budskapet denne morgenen. Det er ingen tvil om at jeg ikke kom helt igjennom med det, men jeg tror dere forstår. Og jeg er sikker på at dere ikke . . . Dere vil aldri forstå hva det var for meg å gjøre det.

19 Vel, det virker veldig enkelt for dere. Men du, ser du hva du gjør? Du tar Guds plass for å erklære Noe. Og før jeg ville gjøre det, måtte det komme et svar fra Gud. Og Han måtte komme ned, og Han viste Seg Selv synlig og ga Åpenbaringen. Derfor, ser dere, er dette til Menigheten. Og husk, jeg sa: “Disse, dette som jeg sa var kun til Menigheten.”

20 Og slik at dere kan ha tillit og vite, det var den samme Gud som sa til meg der oppe hvor det ikke var noen ekorn: “Tal, og si hvor de skal være.” Og det skjedde tre ganger på rad. Vel, hvis Han, ved det samme Ordet, kan skape noe som ikke er der, hvor mye mer vil Dette holde oss fast på Dommens Dag! Skjønner? Folk var der for å se disse tingene og vite. Som Paulus sa i tidligere tider. Det var menn sammen med ham, som—som følte jorden ryste, og hørte ikke røsten, men de—de så Ildstøtten.

21 Det gjorde meg virkelig godt etter at det var over, å se ektemenn og hustruer, som jeg vet er ekte kristne, omfavne hverandre og gråte.

22 Og hør, venner, Gud bekrefter Sitt Ord med tegn og stadfestelser, for å bevise at Det er riktig, det talte Ord. Husk nå, det Lyset som var i den Skyen som ga Åpenbaringen . . .

Jeg var . . . Min lille jente fortalte meg, Sarah her, at da de . . . Den skolen der i Arizona så opp der på en skyfri himmel, og så denne mystisk Skyen i det fjellet gå opp og ned med en gulaktig Ild som brant i Den. Læreren avsluttet klassene og skolen og brakte dem ut på forsiden og sa: “Har dere noen gang sett noe slikt? Se slik som det er der.”

Husk, det er det samme gulaktige Lyset som var på fjellet. Så det er den samme Gud, samme Åpenbaring, sa: “Si at de skal gjøre *dette*.” Det jeg fortalte dere denne morgenen, så der er Det.

23 Hvis det er tilfelle at min gode venn, broder Roy Roberson, hører på i Tucson. Roy, husker du her om dagen, visjonen du så da vi var ute og sto på fjellet? Du kom opp til meg, og den Skyen var over toppen? Kom gående nedover, du vet hva Han fortalte deg; og jeg fortalte deg i det huset her om dagen? Der har du det, Roy. Ikke bekymre deg noe mer, sønn. Det er over.

24 Du vet bare ikke hva det betyr! Det er nåde. Han elsker deg. Og elsker du Ham, så tjen Ham i ydmykhet og tilbe Ham resten av dine dager. Vær glad, fortsett å leve som du gjør. Hvis du er glad, fortsett slik. Gjør aldri noe galt igjen, som det. Bare fortsett videre. Det er Guds nåde.

25 Nå ønsker jeg å be igjen før vi går inn i Ordet. Hvor mange vil be for meg? Jeg går bare fra møte til møte. Vil dere be?

Dere vet at jeg har lyst til å synge en liten sang for dere alle sammen samlet, før vi går til Ordet. Bare for å . . . slik at vi ville kjenne Gud . . . Bare en liten innvielse. Har dere noen gang hørt denne lille sangen, *Han har omsorg for deg*? “Gjennom solskinn og sorg, har Han omsorg for deg.”

26 Den lille damen kommer opp til pianoet. Si meg, jeg ønsker å takke denne lille damen også. Jeg visste ikke engang hvem hun var. Det er en av diakonens døtre her. Jeg er sannelig . . . Broder Wheelers lille jente. Hun har vokst opp nå. Hun var en bitte liten ting som satt på mitt kne for ikke lenge siden, og nå er hun en ung kvinne. Så jeg takker henne virkelig for at hun har brukt talentet sitt i musikk, og nå spiller hun veldig skjønt. Vil du gi oss akkorden, søster? Alle sammen samlet nå.

Han har omsorg for deg,
Han har omsorg for deg;
Gjennom solskinn eller skygge,
Han har omsorg for deg.

Elsker dere det? La oss synge det igjen, alle sammen.

Han har omsorg for deg,
Han har omsorg for deg;
Gjennom solskinn eller skygge,
Han har omsorg for deg.

Broder Dauch, Han har det også for deg, broder. Elsker dere ikke Ham?

La oss bøye våre hoder nå.

27 Kjære Nådige Gud, med dette lille notatet her med noen få ting til å si til folket, og tilbake igjen for å henvise tilbake til denne morgenen, for det er hva folket kommer for å høre. Jeg ber, Gud, at Du vil la folket se at Gud elsker og har omsorg. Og det var ikke meg som ga Det, Herre, det ble stadfestet at det var Sannheten. Så jeg ber, kjære Gud, at Din kjærlighet alltid vil forbli iblant folket. I kveld å være nødt til å skilles etter dette møtet og dra til våre forskjellige hjem, det—det trekker oss på en måte litt dypt, Herre. Jeg ber om at Du vil velsigne disse menneskene.

28 Nå, idet vi nærmer oss Ordet i bønn og nærmer oss det skrevne Ordet, ber vi om at Du vil ta dette skrevne Ordet og gjøre Det levende for oss i kveld. Og når vi forlater denne bygningen i kveld for å skilles for å dra til våre forskjellige hjem, må vi si slik som disse som kom fra Emmaus, som hadde vandret med Ham hele dagen og fortsatt ikke kjente Ham; men da Han fikk dem inn i rommet den kvelden, og dørene var stengt, gjorde Han noe akkurat slik Han gjorde før Sin korsfestelse. Ved det visste de at Han hadde oppstått igjen.

Gjør det på nytt i kveld, Herre. Gi det, mens dørene er stengt, og Din lille gruppe her sitter og venter. Og far, når vi drar til våre hjem, vil vi si slik som de sa: “Brant ikke hjertene våre i oss da Han talte til oss langs veien!” Vi overgir oss selv og alt i Dine hender, Herre. Gjør med oss som Du finner passende. I Jesu navn. Amen.

²⁹ La oss nå raskt komme rett inn i tjenesten nå. Slå opp nå sammen med meg, om du vil, i Hebreerne, og en ny åpenbaring om Budskapet. Vi vil tale bare en liten stund i kveld, om Herren vil. Og da mens vi leser de tre første versene i Hebreerne 7,1 til 3, og deretter kommenterer over dette. Og vi vet ikke hva Herren vil gjøre; vi vet ikke. Den eneste tingen vi gjør er bare å tro, våk, be. Er det riktig? Og tro at “Han vil la alle ting virke sammen til det gode for dem som elsker Ham”, fordi Han lovet det.

For denne Melkisedek, konge i Salem, prest for Den Høyeste Gud, møtte Abraham da han kom tilbake etter å ha nedkjempet kongene, og han velsignet ham.

Til ham gav også Abraham tiende av alt. Navnet hans kan for det første forklares som rettferdighetens konge, og dessuten også som Salems konge, som betyr fredens konge.

La oss lese litt videre.

Han var uten far, uten mor og uten ættetavle. Hans dager hadde ingen begynnelse, og hans liv hadde ingen avslutning, men han er gjort lik Guds Sønn, som alltid er prest.

³⁰ Tenk på denne store Personen, hvor stor denne Mannen må være! Og nå er spørsmålet: “Hvem er denne Mannen?” Teologer har hatt forskjellige ideer. Men siden åpningen av de Syv Segl, den mystiske Boken som har vært mystisk for oss . . . Ifølge Åpenbaringen 10,1 til 7, skal alle mysteriene som er skrevet i denne Boken, som har vært skjult ned gjennom reformatorenes tidsalder, bli brakt til syne av engelen for den siste menighetstiden. Hvor mange vet det er riktig? Det er riktig, skulle bli brakt. Alle mysteriene i den mystiske Boken skal bli åpenbart til budbæreren for Laodikea i den tidsalderen.

³¹ Siden jeg ser at det er mye diskusjon omkring denne Personen og dette emnet, tror jeg det er nødvendig for oss å trenge inn i det for å finne ut Hvem dette er. Nå, det er flere skoleretninger om Ham.

En av skolene er, hevder: “Han er bare en myte. Han var egentlig ikke en person.”

Og de andre sier: “Det var et prestedømme. Det var et prestedømme på Melkisedeks vis.” Det er den mest sannsynlige, det holder bedre på den siden enn de gjør på den andre siden, fordi de sier at det var et prestedømme.

Det kan ikke være det, for i det 4. verset står Det at Han var en Person, en "Mann". Altså, for å være en Person må Han være en personlighet, en "Mann". Ikke en orden; men en Person! Så Han var ikke bare en orden i et presteskap, Han var heller ikke en myte. Han var en Person.

³² Og Personen er Evig. Hvis dere legger merke til: "Han hadde ingen far. Han hadde ingen mor. Han hadde ingen tid hvor Han noensinne begynte. Og Han hadde ingen tid hvor Han noensinne avsluttet." Og Hvem enn det var, lever Han fremdeles i kveld, fordi Bibelen sa her at: "Han hadde hverken far eller mor, dagers begynnelse eller livs ende." Så Det ville være nødt til å være en Evig Person. Er det riktig? En Evig Person! Så det kunne bare være én Person, det er Gud, for Han er den eneste Ene som er Evig. Gud!

³³ Nå, i Første Timoteus 6,15 og 16, hvis dere vil ønske å lese det en gang, jeg ville ønske at dere skal lese det.

Vel, den tingen som jeg påstår, er at Han var Gud, fordi Han er den eneste Personen som kan være udødelig. Og nå, Gud forandrer Seg Selv til en Person; Det var det Han var: "Ingen far, ingen mor, ingen livs begynnelse, ingen dagers avslutning."

³⁴ Nå finner vi i Skriften at mange mennesker lærer det, "tre personligheter i Guddommen". Så du kan ikke ha en personlighet uten å være en person. Det er nødvendig med en person for å utgjøre en personlighet.

En baptistforkynner kom for noen få uker siden opp til huset mitt og sa: "Jeg ville ønske å korrigere deg på Guddommen en gang når du har tid." Ringte meg, rettere sagt.

³⁵ Jeg sa: "Jeg har tid akkurat nå, for jeg ønsker å være rett, og vi legger til side alt annet for å gjøre det."

Og han kom opp, han sa: "Broder Branham, du lærer at det bare er én Gud."

Jeg sa: "Ja, sir."

Han sa: "Vel", sa han: "Jeg tror det er én Gud, men én Gud i tre Personer."

Jeg sa: "Sirs, gjenta det igjen."

Han sa: "Én Gud, i tre Personer."

³⁶ Jeg sa: "Hvor hen gikk du på skole?" Skjønner? Og han fortalte meg et—et bibelfakultet. Jeg sa: "Jeg kunne tro det. Du kan ikke være en person uten å være en personlighet. Og hvis du er en personlighet, er du én personlighet for deg selv. Du er et adskilt, individuelt vesen."

Og han sa: "Vel, teologene kan ikke engang forklare det."

Jeg sa: "Det er ved åpenbaring."

Og han sa: "Jeg kan ikke akseptere åpenbaring."

³⁷ Jeg sa: “Da er det ingen måte for Gud til noen gang å komme til deg, for ‘det er skjult fra øynene til de vise og forstandige og åpenbart for umyndige,’ åpenbart, åpenbaring, ‘åpenbart for umyndige, slike som vil akseptere det, lære.’” Og jeg sa: “Det ville ikke være noen mulighet for Gud til å komme til deg; du lukker deg selv bort fra Ham.”

Hele Bibelen er åpenbaringen av Gud. Hele Menigheten er bygget på åpenbaringen av Gud. Det er ingen annen måte til å kjenne Gud, kun ved åpenbaring. “Til den som Sønnen vil åpenbare Ham for.” Åpenbaring; alt er åpenbaring. Så, for å akse- . . . å ikke akseptere åpenbaringen, da er du bare en kald teolog, og det er ikke noe håp for deg.

³⁸ Vel, nå finner vi ut at denne Personen “hadde ingen far, ingen mor, ingen dagers begynnelse eller livs ende”. Det var Gud, *en morphe*.

Verden nå, ordet kommer, det greske ordet som ble brukt betyr “forandre”, forandre Seg Selv, *en morphe*, fra én Person til . . . én person, det greske ordet der, *en morphe* betyr . . . det ble tatt fra teater scenen, den ene personen forandrer sin maske for å gjøre ham til en annen skikkelse.

³⁹ Som i—i skolen, helt nylig tror jeg, Rebekah, like før hun ble uteksaminert, hadde de et av skuespillene til Shakespeare. Og én ung mann måtte bytte klær flere ganger, fordi han spilte to eller tre forskjellige deler; men den samme personen. Han kom ut, en gang var han skurken; og da han kom ut neste gang, var han en annen skikkelse. Og det greske ordet nå, *en morphe* betyr at han “forandret sin maske”.

⁴⁰ Og det er hva Gud gjorde. Det er den samme Gud hele tiden. Gud i form av Faderen, Ånden, Ildstøtten. Den samme Gud ble gjort kjød og bodde iblant oss, *en morphe*, brakt ut slik at Han kunne bli sett. Og den samme Gud er nå den Hellige Ånd. Fader, Sønn, Hellig . . . ikke tre Guder; Tre tjenester, tre handlinger av den ene Gud.

⁴¹ Bibelen sa: “Det er én Gud”, ikke tre. Men det er hvordan de ikke kunne . . . Du kan ikke få dette rettet opp og ha tre Guder. Du kunne aldri selge det til en jøde. Det skal jeg si deg. Én som vet bedre, han vet at det er kun én Gud.

⁴² Legg merke til slik som skulpturen, han skjuler den med et—et dekke over den. Det er hva Gud har gjort i denne tidsalderen. Det har vært skjult. Alle disse tingene har vært skjult og skal åpenbares i denne tidsalderen. Nå sier Bibelen at de vil bli åpenbart i de siste tider. Det er som en billedhugger som holder sitt—sitt arbeid helt tildekket inntil den tiden når han tar dekket av, og der er det.

Og det er hva Bibelen har vært. Den har vært et Guds verk som har vært tildekket. Og Den har vært skjult siden verdens grunnleggelse, og Dens syvfoldige mysterium. Og Gud lovet i

denne tiden, i denne Laodikea menighetstid ville Han ta dekket bort fra hele tingen, og vi kunne se Det. Hvilken herlig ting!

⁴³ Gud, *en morphe*, tildekket i Ildstøtten. Gud, *en morphe*, i en Mann som het Jesus. Gud, *en morphe*, i Sin Menighet. Gud over oss, Gud med oss, Gud i oss; Gud som nedverdiger Seg.

Der oppe, hellig, ingen kunne røre ved Ham; Han satte seg på fjellet, og endog om et dyr berørte fjellet, måtte det dø.

Og så kom Gud ned og forandret Sitt telt og kom ned og bodde med oss, ble en av oss. “Og vi så Ham”, sa Bibelen. Første Timoteus 3:16, “Og det skal bekjennes, stor er den gudsfryktens hemmelighet: Gud ble åpenbart i kjødet, berørt med hender.” Gud spiste kjøtt. Gud drakk vann. Gud sov. Gud gråt. Han var en av oss. Vakkert billedliggjort i Bibelen!

Det var Gud over oss; Gud med oss; nå er det Gud i oss, Den Hellige Ånd. Ikke den tredje Personen; den samme Personen!

⁴⁴ Gud kom ned og ble kjød og døde døden i Kristus; slik at Han kunne rense Menigheten for å komme inn i Den for fellesskap. Gud elsker fellesskap. Det var derfor Han skapte mennesket i begynnelsen, for fellesskap; Gud dvelte alene med Kjeruber.

⁴⁵ Og legg merke til nå, Han skapte mennesket, og mennesket falt. Så kom Han ned og gjenløste mennesket, fordi Gud elsker å bli tilbedt. Selve ordet *gud* betyr “gjenstand for tilbedelse”.

Og dette som kommer iblant oss som en Ildstøtte, som noe som forandrer våre hjerter, det er den samme Gud som sa: “La det bli lys”, og det ble lys. Han er den samme i går, i dag og for evig.

⁴⁶ Nå, i begynnelsen bodde Gud alene med Sine egenskaper, som jeg talte om denne morgenen. Det var Hans tanker. Det var ingenting, bare Gud alene, men Han hadde tanker.

Akkurat som en stor arkitekt kan sette seg ned, i sitt sinn, og tegne ut hva han tenker at det blir det han skal bygge. Skape, vel, han kan ikke skape. Han kan ta noe som er blitt skapt og lage det i en annen form; fordi Gud er den eneste måten . . . den Ene som kan skape. Men han får inn i sitt sinn hva han skal gjøre, og det er hans tanker, det er hans ønsker. Det er en tanke nå, og så taler han det, og det er et ord da.

⁴⁷ Og et—et ord er en tanke, når den er uttrykt er den et ord. En tanke uttrykt er et ord, men det må først være en tanke. Altså, det er Guds egenskaper; så blir det en tanke, deretter et ord.

⁴⁸ Legg merke til dette. Disse som har Evig Liv i kveld, var med Ham og i Ham, i Hans tanker, før det endog var en Engel, stjerne, Kjeruber eller noe annet. Det er Evig. Og hvis du har Evig Liv, var du alltid til. Ikke din eksistens her, men skikkelsen og formen som den uendelige Gud . . .

⁴⁹ Og hvis Han ikke er uendelig, er Han ikke Gud. Gud må være uendelig. Vi er endelige; Han er uendelig. Og Han var

allestedsnærværende, allvitende og allmektig. Hvis Han ikke er det, da kan Han ikke være Gud. Kjenner alle ting, alle steder, på grunn av at Han er allestedsnærværende. Allvitenhet gjør Ham allestedsnærværende. Han er et Vesen; Han er ikke som vinden. Han er et Vesen; Han bor i et hus. Men ved å være allvitende og kjenne alle ting gjør det Ham allestedsnærværende, fordi Han vet alle ting som skjer.

Det kan ikke være en flue som blunker med øynene uten at Han vet om det. Og Han visste det før der var en verden, hvor mange ganger den ville blunke sine øyne, og hvor mye talg den hadde i det, før det noensinne var en verden. Det er uendelighet. Vi kan ikke forstå det i våre sinn, men det er Gud. Gud, uendelig!

⁵⁰ Og husk, du, dine øyne, din kroppsbygning, uansett hva du er, så var du i Hans tanke i begynnelsen. Og den eneste tingen som du er, er uttrykt, ord. Etter at Han tenkte det, talte Han det, og her er du. Hvis det ikke er det, hvis du ikke var i Hans tanke, er det ingen måte i det hele tatt for deg til noen gang å være der, for Han er den Ene som gir Ewig Liv.

⁵¹ Husker dere hvordan vi leser Skriftene? “Ikke den som vil, eller den som løper, men Gud!” Og for at Hans forutbestemmelse kunne forbli sann, kunne Han utvelge, før enhver tid. Hvem . . . Gud er suveren i Sitt valg. Visste dere det? Gud er suveren.

Hvem var der tilbake for å fortelle Ham en bedre måte til å skape verden på? Hvem ville våge å fortelle Ham at Han drev Sin virksomhet feil?

Endog selve—selve Ordet i Seg Selv, veldig suverent. Endog åpenbaringen er suveren. “Han åpenbarer til den som Han vil åpenbare.” Selve åpenbaringen i seg selv er suveren i Gud. Det er slik folk hamrer på ting og hopper på ting og slår på ting, uten å vite hva de gjør. Gud er suveren i Sine gjerninger.

⁵² Nå finner vi Ham i begynnelsen, Hans egenskaper. Og nå, du var med Ham da. Det er når Livets Bok kommer til syne.

Nå leser vi her i Åpenbaringen det 13. kapitlet, det 8. verset, at: “Dyret som kommer på jorden”, i disse siste dager, “vil forføre alle de menneskene på jorden som ikke har navnene sine skrevet i Livets Bok hos Lammet før verdens grunnleggelse.”

⁵³ Tenk på det! Før Jesus endog var født, fire tusen år før Han kom til jorden, og flere tusen år før du kom til jorden, døde Jesus for verden, i Guds tanke, og Livets Bok ble laget, og ditt navn ble satt i denne Livets Bok før verdens grunnleggelse. Det er den Bibelske Sannheten. Se, ditt navn var ordinert av Gud og satt i Livets Bok før verdens grunnleggelse.

⁵⁴ Du var der i Hans egenskaper. Du husker det ikke, nei, fordi du var bare en del av Hans Liv. Du er en del av Gud når du blir en sønn eller en datter av Gud.

Akkurat som du er en del av din jordiske far! Det er riktig. Du er . . . Mannen bærer hemoglobinet, blodet. Og når det har gått inn i—i egget, da blir du en del av din far; og din mor er også en del av din far; så dere er alle en del av deres far.

Glory! Det utelukker denominasjonen, helt og holdent. Hm-hmh. Sannelig gjør det det! Gud, i alle, det eneste stedet!

⁵⁵ Legg nå merke til Hans egenskap. Så egenskapen var først, Gud; Tanken, selve egenskapen, alle i Én, uten å være uttrykt. Da når Han uttrykte Seg, for andre gang, ble Han da Ordet. “Og da ble Ordet gjort kjød og bodde iblant oss.”

⁵⁶ Johannes det 1. kapitlet og det 1. verset, Legg merke til, dette er: “I begynnelsen.” Men, før den Evige! Legg merke til: “I begynnelsen var Ordet.” Da tiden begynte, var det Ord. Men før det var Ord, var det egenskap, en tanke. Så ble det uttrykt: “I begynnelsen var”, uttrykket, “Ordet.”

Nå kommer vi til hvor Melkisedek er. Det er denne mystiske Personen. “I begynnelsen var Ordet, og Ordet var med Gud, og Ordet var Gud.” “Og Ordet ble kjød og bodde blant oss.” Hold det der nå, legg merke til dette.

⁵⁷ Hans—Hans første skikkelse var Ånd, Gud, overnaturlig, Ja vel, den store Evige. Det neste, Han begynner å forme Seg Selv mot kjød, i et *teofani* som kalles, “Ordet, et legeme.” Dette er den tilstanden Han var i da Han møtte Abraham og ble kalt Melkisedek. Han var i formen av teofani. Nå, vi vil komme til det og bevise det om noen få minutter, om Herren vil. Han var Ordet.

⁵⁸ Et teofani er noe som du ikke kunne se. Det kunne være rett her nå, men du kan ikke se det.

Det er akkurat som, vel, som TV. Det er i en annen dimensjon. Televisjon; folk beveger seg rett gjennom dette rommet nå, synger; det er farger, også. Men øyet er bare underlagt de fem sansene . . . Hele ditt vesen er bare underlagt fem sanser, rettetter sagt. Og du er bare underlagt til hva synet er blitt begrenset til å se. Men der er en annen dimensjon som kan bli sett gjennom en transformasjon, gjennom televisjon.

⁵⁹ Nå, TV produserer ikke et bilde. Et TV bare kanaliserer det inn i en krets, og så plukker TV-skjermen det opp. Men bildet er der til å begynne med. Televisjon var her da Adam var her. Televisjon var her da Elias satt på Karmelfjellet. Televisjon var her da Jesus fra Nasaret gikk på Galileas strender. Men dere oppdaget det nettopp nå. De ville ikke ha trodd det der tilbake. Du ville ha vært gal for å ha sagt noe slikt som det. Men nå er det blitt en realitet.

Og slik er det at Kristus er her, Guds Engler er her. Og en dag i det store Tusenårsriket som kommer, vil det være mer virkelig enn TV eller noen ting annet, fordi de er her.

60 Han åpenbarer Seg Selv i Sin mektige form av hva Han hevdet, idet Han *en morphes* Seg Selv inn i Sine tjenere og beviser Seg Selv.

61 Nå, her er Han i form av Ånd. Og da kommer Han i form av en . . . av *en morphe*. Nå, Han viste seg for Abraham, *en morphe*. Da Abraham kom tilbake etter å ha nedkjempet kongene, her kom Melkisedek, han talte til ham.

62 Her om dagen i Tucson-avisen, leste jeg en artikkel om at det var en—en kvinne som kjørte nedover veien, jeg tror i omkring førti, femti miles i timen, og hun kjørte på en gammel mann med en frakk på seg. Hun skrek og stoppet bilen sin. Det kastet ham opp i luften. Rett ute i den flate ørkenen! Og hun løper tilbake for å finne ham, og han var ikke der. Så hva gjorde hun? Noen mennesker bak henne så at det skjedde, så den gamle mannen fly opp i luften at frakken hans roterer. Så de løper tilbake for å finne ut. De kunne ikke finne mannen noen steder. De ringte politiet. Politiet kommer ut for å undersøke stedet; det var ingen der.

63 Vel, hver og en av dem vitnet: “Bilen dunket, traff mannen. Han for opp i luften, og alle så det.” Vitner og to eller tre biler full-lastet, de så det skje. Kom for å finne ut at fem år tidligere var det en gammel mann med en frakk på seg, påkjørt og drept på samme stedet.

Når du reiser herfra, er du ikke død. Du må komme tilbake selv om du er en synder og bli dømt i henhold til gjerningene gjort i legemet. “Hvis dette jordiske tabernaklet brytes ned, har vi et som venter.” *En morphe*, det er ordet.

64 Vel, Gud, i dette stadiet av . . . Det er dette stadiet av Hans skaperverk, senere formet til kjød, Jesus. Fra hva? Fra den herlige begynnelsen, Ånd, kom deretter ned for å bli Ordet, bringe ut Seg Selv. Ordet produserer ikke Seg Selv enda, det er bare talt ut, *en morphe*, senere blir Han kjød, Jesus, dødelig, for å smake døden for alle oss syndere.

65 Da Abraham møtte Ham, var Han Melkisedek. Han åpenbarer her hva alle egenskapene vil gjøre i den siste avslutningen, enhver Abrahams sønn. Enhver Troens sønn vil absolutt gjøre den samme tingen. Men jeg ønsker å se hvordan vi er nødt til å komme.

66 Vi ser Ham også åpenbart her i Ruth og—og Boas, som en Slektningsgjenløser, hvordan Han måtte komme for å bli kjød.

67 Vi ser nå attributt-sønner av Hans Ånd har ennå ikke kommet inn i formen til Ordlegemet . . . men . . . et teofani. Dette legemet er underlagt Ordet og oppriktig . . . venter oppriktig på forvandling av legemet.

68 Vel, forskjellen mellom Ham og deg, som en sønn. Se, Han var i begynnelsen Ordet, et *en morphe* legeme. Han kom inn og bodde i det, i Personen Melkisedek. Senere da hørte vi aldri noe

mer om Melkisedek, fordi Han ble Jesus Kristus. Melkisedek var Presten, men Han ble Jesus Kristus. Nå, du gikk forbi det. Fordi i den formen visste Han alle ting, og du har aldri vært i stand til å vite det ennå.

Du kom slik som Adam, slik som meg, du kom fra egenskapen til kjødet for å bli fristet. Men når dette livet er ferdig her: "Hvis dette jordiske tabernaklet blir oppløst, har vi et som allerede venter." Det er dit vi går; det er Ordet. Da kan vi se tilbake og se hva vi har gjort. Nå forstår vi det ikke. Vi har ikke blitt Ordet; Vi har bare blitt kjød-mennesket, ikke Ordet.

⁶⁹ Men, og se, gjør det klart og tydelig, du vil aldri bli Ordet, hvis ikke du var en tanke i begynnelsen. Det beviser Guds forutbestemmelse. Skjønner? Du kan ikke bli Ordet hvis du ikke var en tanke. Du måtte først være i tanken.

Men ser dere, for å kunne motstå fristelse, måtte du gå forbi teofaniet. Du måtte komme ned her i kjød for å bli fristet av synd. Og så, hvis du står imot: "Alle dem som Faderen har gitt Meg, vil komme til Meg, og Jeg skal oppreise ham i de siste dager." Ser dere, du måtte først være til.

⁷⁰ Og da, ser dere, Han kommer rett ned, den vanlige linjen, fra egenskap til . . . Før verdens grunnleggelse blir Hans navn satt i Livets Bok hos Lammet. Så, fra det ble Han Ordet, teofaniet, som kunne vise seg, forsvinne. Og så ble Han kjød og kom tilbake igjen, reiste opp det samme legemet i en forherliget tilstand.

Men du gikk forbi teofaniet og ble kjød-menneske for å bli fristet av synd. Og så: "Hvis dette jordiske tabernaklet brytes ned, har vi et som allerede venter." Vi har ikke legemene ennå.

⁷¹ Men se! Når dette legemet mottar Guds Ånd, det udødelige Livet inni deg, plasserer det dette legemet inn i underordning til Gud. Halleluja! "Den som er født av Gud, synder ikke; han kan ikke synde." Romerne 8,1: "Så er det altså nå ingen fordømmelse for dem som er i Kristus Jesus; de vandrer ikke etter kjødet, men etter Ånden." Der har dere det. Se, det plasserer ditt legeme i underordning.

Du trenger ikke å si: "Åh, hvis jeg bare kunne slutte å drikke! Hvis jeg bare kunne . . ." Bare kom inn i Kristus, og det er helt borte, skjønner, ser dere, fordi ditt legeme er underlagt Ånden. Det er ikke lenger underlagt tingene i verden; de er døde. De er døde; dine synder ble begravet i dåpen, og du er en ny skapning i Kristus. Og ditt legeme blir underlagt Ånden og prøver å leve et rett liv.

⁷² Som dere kvinner som hevder at dere har Den Hellige Ånd og går ut her og har på deg shorts og ting, hvordan kunne du gjøre det? Hvordan kunne Guds Ånd i deg i det hele tatt la deg gjøre en slik ting som det? Det kan bare ikke skje. Så visst, det kan ikke skje. Han er ikke en skitten ånd; Han er en hellig Ånd.

⁷³ Og da når du blir underlagt den Ånden, plasserer den hele ditt vesen i underordning til den Ånden. Og den Ånden er ingenting i denne verden, uten denne Ordsæden manifestert, eller levendegjort, halleluja, gjort levende. Og når Bibelen sa: "Ikke gjør *dette*", snur det legemet seg raskt til Det. Det stilles ingen spørsmål.

Og hva er det? Det er pantet på oppstandelsen. Dette legemet vil bli reist opp igjen, fordi det er allerede startet. Det var en gang underlagt synd og gjørme og fordervelse, men nå har det fått pantet; det er gjort Himmelsk. Nå, det er pantet på at du går i Bortrykkelsen. Det er pantet.

⁷⁴ En syk person som ligger døende, ingenting tilbake uten døden; det er alt som kan skje. Jeg har sett skygger av mennesker, helt oppspist med kreft og tuberkulose; og sett disse personene en liten stund etter det, fullkomment normale og sterke. Hvis det ikke finnes noen Guddommelig helbredelse, da finnes det ingen oppstandelse, fordi Guddommelig helbredelse er pantet på oppstandelsen. Amen!

⁷⁵ Dere vet hva håndpenger er, gjør dere ikke? Det er avdragene. "Han ble såret for våre overtredelser; ved Hans sår er vi helbredet." Legg merke til hvor underfullt! Vi elsker Ham.

⁷⁶ Nå er dette legemet underlagt Ånden. Har ikke ennå kommet inn i Ordformen, men vi er fortsatt i kjødformen, men underlagt Ordet. Død i kjødet vil ta oss dit.

⁷⁷ Bare den samme tingen, tenk på en liten baby. Du kan ta en kvinne, uansett hvor ond hun er, når hun er gravid og i ferd med å bli mor. Se, før babyen er født, jeg bryr meg ikke hvor grusom kvinnen er, hun blir virkelig vennlig. Det er noe med tonefallet hennes . . . virker gudfryktig, å se en liten mor i ferd med å bli mor, gjennom babyen. Hvorfor er det slik? Det lille legemet, nå, det er ikke levende ennå, se, det eneste det er, er bare kjøtt og muskler. Det lille bykset, det er bare muskelrykninger. Men når det kommer frem fra livmoren, puster Gud livsånden inn i det, og da skriker det ut. Se, like så—så sikkert som det er et naturlig legeme som tar form, er det et åndelig legeme for å motta det så snart det kommer hit.

⁷⁸ Så når et menneske blir født på ny fra Himmelen, blir han en åndelig baby i Kristus.

Og da, når denne kjødkappen legges ned, er det et naturlig legeme, teofani, et legeme som ikke er laget med hender, heller ikke født av en kvinne, som vi går til.

Da kommer det legemet tilbake og plukker opp det herliggjorte legemet.

Det var årsaken til at Jesus dro til dødsriket da Han døde og forkynte for sjelene som var i fengsel; vendte tilbake inn i det teofaniet. Åh, vidunderlig! Takk Gud!

⁷⁹ Andre Korinterbrev 5,1: “Hvis dette jordiske legemet blir oppløst, dette jordiske tabernaklet, har vi et annet.” Ser dere, vi har gått forbi det for å komme rett fra Gud, egenskapen; til å være kjød, for å bli fristet og testet av synd slik Adam gjorde. Men når testing av Hans Ord er over, da blir vi tatt opp til dette legemet som var forberedt for oss før verdens grunnleggelse. Det er Ordet der som vi hoppet over for å komme rett rundt, ned her for å bli fristet og testet. Hvis vi hadde kommet gjennom det, ville det ikke ha vært noen fristelser; vi ville visst alle ting. Det var grunnen til at Jesus visste alle ting, for Han var Ord før Han ble kjød. Deretter blir vi Ordet.

⁸⁰ Her blir vi formet til Ordbildet, for å være en delaktig i Ordet, ernære seg av Ordet, ved å være forutbestemt siden begynnelsen. Ser du den lille Livsgnisten som du hadde i deg fra begynnelsen da du startet på reisen din? Mange av dere kan huske det. Du ble medlem av *denne* kirken og ble medlem av *den* kirken, du ville prøve *dette* og *det*; ingenting var tilfredsstillende. Det er riktig. Men en dag bare gjenkjente du Det. Riktig.

⁸¹ Her om kvelden underviste jeg et eller annet sted, jeg tror det var ute i California eller Arizona, omkring . . . Jeg tror jeg har fortalt den lille historien her om mannen som setter i gang en høne og hadde et ørneegg under den. Og da den ørnen klekket ut, var han den rareste fuglen som de kyllingene noensinne hadde sett. Men han gikk rundt omkring. Han var—han var den stygge iblant dem, fordi han kunne bare ikke forstå hvordan den hønen ville klukke og krafse på den avfallshaugen og spise. Han kunne ikke forstå det. Hun ville si: “Kom bort hit og spis riktig godt, kjære!” Men han—han var en ørn; han spiste ikke slikt som det. Det var ikke hans mat.

⁸² Så hun ville fange gresshopper og hva mer, vet dere, og kalle på de små kyllingene. Og alle de små kyllingene ville gå bortover, klukke i vei og spise. Men den lille ørnen kunne bare ikke gjøre det. Det så ikke—ikke rett ut for ham.

Så en dag kommer hans mamma og er på utkikk etter ham.

⁸³ Og han ville høre den hønen klukke. Han ville prøve sitt beste for å klukke, men han kunne ikke gjøre det. Han prøvde å kvitre som en kylling, men han kunne ikke gjøre det. Ser dere, han var en ørn. Han var en ørn til å begynne med. Han ble bare klekket ut under en høne.

Det er som noen kirkemedlemmer. Hver . . . Det er omtrent slik det er; omkring én ut av en samling, det er riktig.

⁸⁴ Men en dag fløy moren hans over, og hun skrek. Han gjenkjente det. Det hørtes riktig ut. Hvorfor? Han var en ørn til å begynne med.

Det er slik det er med Evangeliet, eller Ordet eller Jesu Kristi Kraft. Når en mann er forutbestemt til Ewig Liv, hører han

det sanne tonefallet, ropet fra Gud, ingenting kan holde ham fra Det.

Kirken kan si: “Miraklenes dager er forbi”, klukk, klukk, klukk. “Stå her og spis *dette*, og stå her og spis *det*.”

⁸⁵ De tingene på låveområdet vil ikke lenger duge for ham. Han er borte! “Alle ting er mulig!” Han letter fra bakken.

Det er derfor, saken med så mange kristne i dag, de kan ikke få føttene opp fra bakken.

Den gamle moren sa: “Sønn, hopp! Du er en ørn. Kom opp her hvor jeg er.”

Han sa: “Mamma, jeg har aldri hoppet i mitt liv.”

⁸⁶ Hun sa: “Vel, du hopper! Du er en ørn til å begynne med. Du er ikke en kylling.” Så han gjorde sitt første hopp og flakset med vingene sine; gjorde det ikke så veldig bra, men han kom opp fra bakken.

Det er slik vi gjør. Vi aksepterer Gud ved tro, ved det skrevne Ordet. Det er noe der inne; det er dette Evige Livet. Du var forutbestemt til det.

⁸⁷ Hans bestefar og bestemor var ørner. Han var en ørn, hele veien tilbake. Ørner blander seg ikke med andre ting. Han er ikke en hybrid i det hele tatt, han er en ørn.

⁸⁸ Så, etter at du gjenkjente at det selvsamme Guds Ord var Ørnemat, da forlot du den andre tingen. Du er blitt formet inn i det levende bilde av den levende Gud. Du har hørt fra ditt teofani. “Hvis dette jordiske legemet blir oppløst, har vi ett som venter.”

Du sier: “Er det riktig, broder Branham?”

Ja vel, la oss ta et par med ørner og se på dem i noen få minutter. Det var et navn, en mann som het Moses. Alle vet at en profet blir kalt ørnen i Bibelen.

⁸⁹ Det var en profet som het Moses. Og en dag kalte Gud på ham og ville ikke la ham dra over landet, og han—han døde på en Klippe. Englene tok ham bort og begravde ham.

Det var en annen mann, en ørn, trengte ikke engang å dø. Han gikk bare over Jordan, og Gud sendte ned en vogn; og denne kjødkappen lot han falle og sto opp og grep den evige prisen.

Åtte hundre år senere, åtte hundre år senere på Forklarelsens Berg, her sto disse to mennene. Moses sitt legeme hadde vært råttent i hundrevis av år, men her var han i en slik form at endog Peter, Jakob og Johannes gjenkjente ham. Amen! “Hvis dette jordiske tabernaklet blir oppløst”, hvis du er en egenskap av Gud uttrykt her på jorden, “har du fått et legeme som venter etter at du forlater denne verden.” Der var de, sto på Forklarelsens Berg i sine teofanier. For de var profeter som Ordet kom til.

⁹⁰ La oss også merke oss en annen profet, en gang, som het Samuel. Han var en stor mann. Han hadde lært Israel; fortalt dem at de ikke skulle ha en konge. Han sa: “Har jeg noen gang sagt én ting til dere i Herrens Navn som ikke skjedde?”

De sa: “Nei. Alt du alltid har sagt i Herrens Navn, skjedde.”

Han var en profet, og han døde.

⁹¹ Omkring tre eller fire år senere kom kongen i vanskeligheter; det var før Jesu Kristi Blod i det hele tatt var utgytt. Han var i paradiset. Og en spåkvinne i Endor manet frem en til å komme og trøste Saul. Og da spåkvinnen så ham stå opp, sa hun: “Jeg ser gud stige opp av jorden.”

⁹² Og etter at mannen hadde vært død, begravet og råtnet i graven, her sto han der i den grotten ikledd sin profetkappe, og var fortsatt en profet. Amen. For han sa: “Hvorfor kalte du meg ut av min hvile, når Gud er blitt din fiende?” Se på ham profetere. “I morgen kveld, på denne tiden, skal du være hos meg.” Han var fortsatt en profet, selv om han var borte fra dette legemet.

Se, han hadde blitt her og var en del av det Ordet, og han kom fra kjødets liv tilbake inn i legemet som hadde blitt forberedt for ham før verdens grunnleggelse. Han gikk inn i teofaniet, som var Ordet. Får dere tak i det? Det er hvor alle troende går når vi drar herfra.

⁹³ Så i den formen blir dekket da løftet bort. Du skjønner, du er også Ordet når du går inn i det. Som en liten baby; som jeg sa for en stund siden . . .

⁹⁴ Legg merke til nå. Priset være Gud for åpningen av disse Seglene, det er min bønn, for å kjenne disse tingene!

⁹⁵ Nå kommer den sanne åpenbaringen av Melkisedek til syne. Hva? Han var Gud, Ordet, før Han ble kjød; Gud, Ordet. Fordi, Han måtte være det; Ingen andre kunne være udødelig slik som Han. Se, jeg hadde far og mor; det hadde du også. Jesus hadde far og mor. “Men denne Mannen hadde ingen far eller ingen mor.” Jesus hadde en tid da Han begynte; denne Mannen hadde ikke det. Jesus ga Sitt liv; denne Mannen kunne ikke det, fordi Han var Livet. Og det er den selvsamme Mannen hele tiden. Jeg håper Gud åpenbarer det for deg. Den selvsamme Personen hele tiden.

⁹⁶ Legg merke til Hans tittel: “Rettferdighetens Konge.” Nå, Hebreerne 7,2: “Rettferdighetens Konge og fredens Konge.” Han er to konger. Se nå, Hebreerbrevet 7,2: “Rettferdighetens Konge, dessuten fredens Konge.” Han er to konger der. Nå, etter at Han er kommet i kjødet og har mottatt opp Sitt legeme, i Åpenbaringen 21,16 blir Han kalt: “Kongenes Konge.” Han er alle tre av dem til sammen. Se, Kong Gud, Kong Teofani, Kong Jesus. “Han er kongenes Konge.”

Det er alt samlet, akkurat som sjel, legeme og ånd, alt kommer for å utgjøre én.

⁹⁷ Han er dessuten Faderen som var den første; Sønn og Hellig Ånd, Ånden.

“Rettfærdighetens Konge”, Åndens egenskap; teofani, “fredens Konge”, teofani; og i kjød var Han “kongenes Konge”, den samme Personen.

⁹⁸ Da teofaniet, Moses så Ham, 2. Mosebok 33,2, var Han et teofani. Moses ønsket å se Gud. Han hadde hørt Hans røst, hørt Ham tale til seg, sett Ham i en busk der som en stor Ildstøtte. Og han sa: “Hvem er Du? Jeg ønsker å vite Hvem Du er.” Moses sa: “Jeg vil legge . . .” “Hvis Du vil la meg se Deg, vil jeg gjerne se Ditt ansikt.”

⁹⁹ Han sa: “Intet menneske kan se Mitt ansikt.” Han sa: “Jeg vil legge Min hånd over dine øyne, og jeg skal gå forbi. Og du kan se Min rygg, men ikke Mitt ansikt.” Skjønner? Og da Han gjorde det, var det ryggen til en Mann; det var et teofani. Så Ordet som kom til Moses: “JEG ER”, det var Ordet. Ordet kom til Moses i form av en Ildstøtte i en brennende busk, “JEG ER”.

¹⁰⁰ Som Ordet fra teologien, fra teofaniet, rettere sagt, unnskyld meg, Han kom til Abraham som en Mann, under eiketreet. Se nå på det. Det kom en Mann til Abraham, tre av dem, og satte seg ned under et eiketree, tre av dem. Og legg merke til, etter at Han talte til Abraham . . .

¹⁰¹ Hvorfor kom Han? Abraham, som var den med løftet og budskapet om den kommende sønnen, og han var også Guds Ordprofet som stolte på Guds Ord, og kalte alt som var i motsetning, som om det ikke var. Ser dere hvor fullkomment Ordet er? Ordet kom til profeten. Se, det var Gud i et teofani. Og Bibelen sier: “Ordet kommer til profeten.” Og her var Ordet i teofaniet.

Nå sier du: “Var det Gud?”

¹⁰² Abraham sa at det var. Han sa at Hans navn var . . . han kalte Ham Elohim. Nå, i 1. Mosebok 1 finner du ut: “I begynnelsen skapte Elohim himlene og jorden.” I 1. Mosebok 18 finner vi ut at—at Abraham kalte denne Personen som satt der og talte til ham, og kunne fortelle ham hemmelighetene i hjertet hans, fortelle ham hva Sarah tenkte bak Ham, Abraham sa: “Det er Elohim.” Han var i en teofaniform. Får dere tak i det? Legg merke til etter . . .

¹⁰³ Nå finner vi ut at Han da var i teofaniformen. Han kalte Ham: “Herren Gud, Elohim.” Nå, i 1. Mosebok 18 finner vi at det er sant.

¹⁰⁴ Nå, merk deg, Abraham . . . Det var tre av dem sammen, men da Abraham møtte de tre, sa han: “Min Herre.”

Men da Lot, nede i Sodoma; to av dem dro ned dit, og Lot så to av dem komme, og han sa: “Mine herrer.” Se, hva var i veien? Lot var ikke en profet i det hele tatt, det er riktig, eller han var heller ikke budbæreren for tiden, så han hadde ingen åpenbaring

om Ham. Det er nøyaktig rett. Lot kunne kalle dem “herrer”. Et dusin av dem, han kunne fremdeles si “herrer”.

Men uansett hvor mange Abraham så, var Det fortsatt én Herre. Der er Gud. Dette var Melkisedek.

¹⁰⁵ Legg merke til, etter at kampen var over, serverte Melkisedek nattverd til Sitt seirende barn; tenk på det, en del av Ham Selv! Nå ønsker vi å se her. I et forbilde her er nattverden synlig. Etter kampen gav Han av Seg Selv, fordi nattverden er en del av Kristus. Og etter at kampen er over, etter at du har trukket deg selv ut, det er da du tar del i Kristus, blir delaktig i denne Skikkelsen. Får dere tak i det?

¹⁰⁶ Jakob kjempet hele natten og ville ikke slippe Ham før Han velsignet ham. Det er riktig. Kjempet for Livet! Og etter at kampen er over, da gir Gud deg av Seg Selv. Det er Hans sanne nattverd. Det lille brødet og oblaten representerer Det bare. Du skulle ikke ta det hvis du ikke har kjempet det ut og blitt en del av Gud.

¹⁰⁷ Husk at på den tiden hadde ikke nattverden blitt innstiftet, ikke før Jesu Kristi død, hundrevis og hundrevis og hundrevis av år senere.

¹⁰⁸ Men Melkisedek, etter at Hans barn Abraham, hadde vunnet seieren, møtte Melkisedek ham og ga ham vin og brød; som viser at etter at denne jordiske kampen er over, vil vi møte Ham i himlene og ta nattverden igjen. Det vil bli Bryllupsmiddagen. “Jeg vil ikke drikke mer av vintreet eller spise frukten, før Jeg spiser det og drikker det på nytt med dere i min Fars Rike.” Er det riktig?

¹⁰⁹ Igjen legg merke til, Melkisedek gikk for å møte Abraham før han kom hjem igjen. Hvilket vakkert bilde vi har her! Melkisedek møtte Abraham før han kom hjem igjen, etter kampen.

Vi møter Jesus i luften før vi kommer Hjem. Det er riktig. Andre Tessalonikerbrev forteller oss det, for “vi møter Ham i luften”. Et vakkert bilde av Rebekah som møter Isak på markene i dagens svalhet. “Vi møter Ham i luften.” Andre Tessalonikerbrev forteller oss det. “Før vi som lever og blir tilbake, skal ikke komme i forveien for eller hindre disse som er innsøvnet; for Guds trompet skal lyde; og de døde i Kristus skal først oppstå; vi som lever og er tilbake skal bli rykket opp sammen med dem for å møte Herren i luften.” Fullkomment, alle disse forbildene.

¹¹⁰ Derfor, teofaniet, hvis du har dødd og gått inn i det teofaniet, (hva skjer?) teofaniet kommer til jorden for å plukke opp det gjenløste legemet. Og hvis du er her i luften, tar du legemet for å møte teofaniet, der har dere det, “og rykket opp, og drar for å møte Herren i luften”.

¹¹¹ Hvem er denne Melkisedek, foruten Gud!

112 Nå ser vi her klart hele hemmeligheten om våre livs reise og død, og hvor vi går etter at vi dør. Forutbestemmelse er også klart synlig her. Lytt nøye nå idet vi underviser dette.

113 Stadiene av—av den Evige hensikten Han hadde i Sin hemmelighet har nå blitt åpenbart. Legg merke til at det fortsatt er tre stadier til fullkommenhet. Akkurat slik som Han gjenløser verden; på samme måte gjenløser Han Sin Menighet. Han gjenløser folket i tre stadier. Se nå. Det første er rettferdiggjørelse, slik Luther forkynte; det andre er helliggjørelse, slik Wesley forkynte; Det tredje er dåpen i Den Hellige Ånd. Det er riktig. Deretter kommer Bortrykkelsen!

114 Verden nå, hvordan gjenløste Han verden? Det første som Han gjorde da den syndet, Han vasket den bort i en vanddåp. Det er riktig. Deretter dryppet Han Sitt Blod på den fra korset og helliget den og kalte den Sin Egen. Og hva gjør Han så? Slik som Han rev hele verden ut av deg og restaurerte alt sammen ved den brennende dåpen i Den Hellige Ånd, slik vil Han også restaurere verden. Og den vil bli brent over det hele med Ild og rensset for enhver bakterie, i millioner av miles høyt, alle ting vil bli rensset bort. Og da er der en Ny Himmel og en Ny Jord, akkurat som du er en ny skapning i Kristus Jesus når Den Hellige Ånd tar tak i deg. Se, der har dere det, alt sammen er bare så klart som det kan bli. Alt er i tre.

115 Den naturlige fødselen er i tre. Hva er det første som skjer med kvinnen som skal ha en baby? Hva bryter først? Vann. Hva bryter deretter? Blod. Hva er den neste prosessen? Liv. Vann, blod, ånd.

Hva skjer med planten? Råtner. Hva er den første tingen? Stilk. Hva er det neste? Kvast. Hva er det neste? Agn. Deretter kommer kornet, ser du, ut av det. Bare de tre stadiene av det, til det kommer til kornet. Det er helt riktig.

116 Gud stadfester det. Det har alltid vært riktig. Gud stadfester det å være sant. Viser klart at den forutbestemte er den eneste som er tatt i betraktning i gjenløsningen. Fikk dere tak i det? La meg si det igjen. Den forutbestemte er den eneste som er tatt i betraktning i gjenløsningen. Folk kan late som, tenke at de er, men den virkelige gjenløsningen er disse som er forutbestemt. Fordi selve ordet *gjenløse* betyr “å bringe tilbake”. Er det riktig? *Gjenløsningen* er noe . . . For å *gjenløse* noe, det er, “bringe det tilbake til sin opprinnelige stilling”. Halleluja! Så det er bare den forutbestemte som vil bli brakt tilbake, fordi de andre ikke kom Derfra. Ser dere: “bringe tilbake!”

117 Å være Evig med Ham, i begynnelsen . . . Det Evige Livet som du hadde, Hans tanke om hva du var, Han ville bare at du skulle . . . Han ville at jeg skulle stå på talerstolen og tale. Han ville at du skulle sitte i setet i kveld. Da tjener vi Hans Evige hensikt. Og den som forlot hjemmet, kom bare til jorden for å

tjene Hans hensikt. Er det riktig? Ja vel. Da, etter at det er ferdig, blir det brakt tilbake i en herliggjort tilstand; det er modnet og brakt tilbake igjen.

¹¹⁸ Ikke rart at Paulus kunne si, da de bygde en blokk til å hogge av hodet hans, han sa: “O død, hvor er din brodd? O grav, hvor er din seier? Men Gud være takk Som gir oss seieren!” Han sa: “Død, fortell meg hvor du kan få meg til å skrike! Grav, fortell meg hvordan du skal holde meg! For jeg er en innehaver av Evig Liv.” Amen! Han gjenkjente det. Død, helvete, grav, ingenting kunne holde ham. Og ingenting kan skade oss, har fått Evig Liv! Han innså at han var velsignet med Evig Liv.

¹¹⁹ Akkurat som en liten duggdråpe. Hvis jeg forstår rett, er det . . . Jeg vet ikke for mye om kjemi. Men det må være at det er frysing av fuktighet eller atmosfære. Og når natten blir kald og mørk, faller den fra himlene og drypper ned på bakken. Den har falt fra et sted. Men neste morgen før solen kommer opp, ligger den skjelvende der, den lille tingen. Men bare la solen komme opp, se at den begynner å skinne. Den er lykkelig. Hvorfor? Solen kommer til å kalle den rett tilbake til hvor den kom fra.

Og det er slik med en kristen. Halleluja! Vi vet når vi går inn i Guds Nærvær, noe i oss forteller oss at vi kommer fra et sted, og vi drar tilbake igjen ved den Kraften som drar oss.

¹²⁰ Den lille duggdråpen, den glinser og skinner og roper, fordi den vet at den kom der oppe fra, og den solen kommer til å dra ham rett tilbake opp igjen.

Og en mann som er en egenskap av Gud, født av Gud, vet, halleluja, at når han kommer i kontakt med Guds Sønn, skal han bli dradd opp herfra en dag. “For hvis Jeg blir løftet opp fra jorden, skal Jeg dra alle mennesker til Meg.” Amen!

¹²¹ Legg merke til nå, vi ser Melkisedek og hvorfor Maria ikke var Hans mor. Det er grunnen til at Han kalte henne “kvinne”, ikke *mor*. “Han hadde ingen far”, for Han var Faderen, den evige Faderen, de tre i den Ene. “Han hadde ingen mor”, absolutt ikke. Han hadde ingen far, for Han var Faderen. Som poeten sa en gang, ga et stort kompliment til Jesus, han sa:

JEG ER den som talte til Moses i en brennende
busk av Ild,

JEG ER Abrahams Gud, den Klare
Morgenstjernen.

JEG ER Alfa, Omega, begynnelsen og enden.

JEG ER hele skapelsen, og Jesus er Navnet.

(Det er riktig.)

Åh, hvem sier du at Jeg er, og hvor sier de at
Jeg kom fra,

Kjenner du Min Far, eller kan du fortelle Hans
Navn? (Halleluja!)

¹²² Det er Faderens Navn! Ja: “Jeg kommer i Min Fars Navn, og dere tar ikke imot Meg.” Skjønner? Ja visst, Han er den samme i går, i dag og for evig.

¹²³ Og denne Melkisedek ble kjød. Han åpenbarte Seg Selv som Menneskesønnen da Han kom, som en Profet. Han kom i tre navn til en Sønn: Menneskesønnen, Guds Sønn, Davids Sønn.

¹²⁴ Da Han var her på jorden, var Han en Mann for å oppfylle Skriften. Moses sa: “Herren deres Gud skal reise opp en Profet som meg.” Så Han måtte komme som en Profet. Han sa ikke: “Jeg er Guds Sønn.” Han sa: “Jeg er Menneskesønnen. Tror dere Menneskesønnen?” For det var det Han måtte vitne om, for det var det Han var.

Nå er Han kommet i et annet Navn av sønn: Guds Sønn, den usynlige, Ånden.

Og når Han kommer tilbake, er Han Davids Sønn, for å sitte på Sin trone.

¹²⁵ Vel, da Han var her og ble gjort kjød, ble Han kalt “Menneskesønnen”. Vel, hvordan gjorde Han Seg Selv kjent til verden som Menneskesønn, Profeten?

¹²⁶ En dag fortalte jeg en historie om Peter og Andreas, hans bror. De var fiskere, og deres far, Jonas, var en stor gammel troende. En dag sa de at han satt nede på siden av båten. Han sa: “Sønner, dere vet hvordan vi har bedt når vi trengte fisk.” De var yrkesfiskere. Han sa: “Vi har stolt på Gud, Jehova, for vårt levebrød. Og jeg blir gammel nå; Jeg kan ikke bli så mye lenger med dere gutter. Og jeg har alltid, som alle sanne troende, har sett etter den tiden da denne Messias vil komme. Vi har hatt alle slags falske, men det kommer en Ekte en dag.” Og han sa: “Når denne Messias kommer, vil jeg ikke at dere gutter skal bli forført. Denne Messias vil ikke være bare en teolog. Han vil være en Profet, for vår profet Moses, som vi etterfølger, han sa det.”

Nå enhver jøde vil tro sin profet. Han er opplært til å vite det. Og hvis profeten sier noe som er slik, da er det sannhet. Men Gud sa: “Hvis det er en iblant dere, åndelig eller en profet, vil Jeg Herren gjøre Meg Selv kjent for ham. Og om det han sier, skjer, så hør ham og frykt ham; Men hvis det ikke skjer, vær da ikke redd for ham i det hele tatt.” Skjønner? Så det var profetens stadfestelse.

¹²⁷ “Så Moses var virkelig en stadfestet profet; og han sa: ‘Herren deres Gud skal reise opp blant dere, av deres brødre, en Profet som meg. Og alle som ikke vil høre Ham, vil bli avskåret fra folket.’” Han sa: “Nå barn, husk at som hebreere tror vi Guds stadfestede profeter.”

Lytt nøye nå. Gå ikke glipp av dette. Og han sa: “Når Messias kommer, vil dere kjenne Ham, for Han vil være en Profet-

Messias. Vel, de sa at det har gått fire hundre år. Vi har ikke hatt en profet siden Malakias, men Han vil komme.”

¹²⁸ En dag etter hans død, noen få år, ruslet hans sønn Andreas nedover langs bredden. Og han hørte en villmann ut fra ødemarken som sa: “Denne Messias står iblant dere nå!” Denne store ørnen som ble oppfostret over i ødemarken og fløy bort dit, sa: “Messias er iblant dere rett nå. Vi kjenner Ham ikke ennå, men Han står iblant dere. Jeg vil kjenne Ham, fordi jeg vil se et tegn som kommer fra Himmelen.”

En dag sa han: “Se, der er Guds Lam som tar bort verdens synd!”

I vei gikk . . . gikk denne mannen for å finne sin bror. Han sa: “Simon, jeg ønsker at du kommer bort hit; vi har funnet Messias.”

“Åh, kom igjen, Andreas! Du vet bedre enn det!”

“Åh, jeg vet det. Men det, denne Mannen er annerledes.”

“Hvor er Han? Hvor kom Han fra?”

“Jesus fra Nasaret.”

“Den lille onde byen? Nå, Han kunne ikke komme fra et ondt, skittent sted som det.”

“Kom du bare og se.”

¹²⁹ Overtalte ham til slutt til å komme ned en dag. Så da han kom inn foran denne Messias, sto Jesus der og talte til folket. Da han gikk opp foran Ham, sa Han: “Ditt navn er Simon, og du er sønn av Jonas.” Det avgjorde det. Han fikk nøklene til Riket. Hvorfor? Han visste at den Mannen ikke kjente ham. Og hvordan kjente Han ham og den gudfryktige, gamle faren som hadde lært ham hvordan han skulle tro Messias?

¹³⁰ Det var en mann som sto der, som het Filip. Åh, han ble virkelig begeistret! Han kjente en annen mann, som han hadde studert Bibelen sammen med. I vei dro han rundt åsen og fant ham der ute i hans olivenlund. Han var på kne og ba. De hadde hatt mange Bibeltimer sammen. Så han kom ut der og han sa, etter at han hadde blitt ferdig med å be, sa han: “Kom og se Hvem vi fant; Jesus fra Nasaret, Josefs sønn. Han er den Messias som vi ser etter.”

Nå kan jeg høre Natanael si: “Vel Filip, du har ikke mistet kontrollen på deg selv, har du?”

¹³¹ “Å nei. Nei. La meg nå fortelle deg. Du vet at vi har studert Bibelen sammen, og hva sa profeten at Messias ville være?”

“Han ville være en Profet.”

“Husker du den gamle fiskeren du kjøpte fisken fra, som ikke hadde nok utdanning til å signere navnet sitt, kalt Simon?”

“Ja. Hm-hmh.”

132 “Han kom opp. Og vet du hva? Denne Jesus fra Nasaret fortalte ham at hans navn var Simon, forandret navnet hans til Peter, som er ‘liten stein’ og fortalte ham hvem hans pappa var.”

“Vel”, sa han—sa han, “jeg vet ikke. Kan det komme noe godt ut av Nasaret?”

133 Han sa: “La oss ikke snakke om det; bare kom og se.” Det er en god idé: “Kom og se.”

Så her kom Filip og bringer opp Natanael. Og da han kom gående opp, står Jesus sannsynligvis og taler, ber sannsynligvis for de syke i bønnekøen. Og da han kom opp til hvor Jesus var, så Jesus på ham og sa: “Se en israelitt som det ikke er svik i.”

134 Nå sier du: “Vel, det var måten han var kledd på.” Åh nei. Alle fra østen kler seg likt. Han kunne ha vært en syrer, eller vært noe annet; skjegg, kledning.

135 Han sa: “Se en israelitt som det ikke er svik i”, med andre ord, “en ærlig, oppriktig mann”.

Vel, det tok liksom pusten fra Natanael. Og han sa: “Rabbi”, som betyr “lærer”. “Rabbi, når kjente Du noensinne meg? Hvordan visste Du at jeg var en jøde? Hvordan visste Du at jeg var ærlig, ingen svik?”

136 Han sa: “Før Filip kalte på deg, da du var under treet, så Jeg deg.” Hm! Femten miles unna, den andre siden av landet, dagen før.

Hva sa han? “Rabbi, Du er Guds Sønn. Du er Israels Konge!”

137 Men der sto disse prestene, selvoppnevnte, selvoppstivete, sa: “Denne Mannen er Beelsebul, en spåmann.”

Jesus sa: “Jeg vil tilgi dere for det.”

138 Husk nå, de sa det aldri høyt, men de sa det i sine hjerter. “Og Han oppfattet deres tanker.” Det er riktig. Det er hva Bibelen sier. Kall det *telepati* hvis du ønsker det, men Han—Han oppfattet deres tanker.

139 Og Han sa: “Jeg tilgir dere for det. Men en dag skal Den Hellige Ånd komme og gjøre denne samme tingen”, etter Hans bortgang; “å tale et ord imot Det, vil aldri bli tilgitt i denne verden eller den kommende verden.” Er det riktig? Vel, det var jøder.

Så en dag hadde Han behov for å dra til Samaria.

140 Men bare før vi gjør det, fant vi kvinnen, eller, mannen—mannen, da Han gikk gjennom porten, kalt Den fagre, at han ble helbredet. Og Jesus kjente hans tilstand og sa til ham: “Ta opp sengen din og gå hjem.” Og han gjorde det og ble frisk.

Da finner vi ut at jødene, noen av dem tok imot Ham. Noen trodde Det; noen gjorde det ikke. Hvorfor trodde de det ikke? De var ikke ordinert til Liv. De var ikke en del av den egenskapen.

¹⁴¹ Husk nå at de var prester og store menn. Og Jesus . . . Tenk på disse teologene og prestene, menn som du ikke kunne finne en feil på i deres liv. Jesus sa: “Dere er av deres far djevelen, og hans gjerninger gjør dere.” Sa: “Hvis dere hadde vært av Gud, ville dere trodd Meg. Hvis dere ikke kan tro Meg, tro—tro gjerningene som Jeg gjør; de vitner om Hvem Jeg er.”

¹⁴² Vel, Bibelen sa at: “Jesus er den samme i går, i dag og for evig.” Jesus sa: “De gjerninger som Jeg gjør skal den som tror på Meg også gjøre.” Er det riktig? Legg merke til, det var den virkelige Melkisedek nå.

¹⁴³ Legg nå merke til igjen, det var kun tre menneskeslekter.

Dere har hørt meg si at jeg var en tilhenger av raseskille. Det er jeg. Alle kristne er tilhengere av raseskille; Ikke raseskille av farge, men raseskille av ånd. En manns farge på huden hans har ingenting å gjøre med ham. Han er et Guds barn ved Fødsel. Men en kristen, Gud sa: “Atskill Meg . . .” “Kom ut fra dem . . .” og så videre. Han er en tilhenger av raseskille, av skitt, mellom rett og galt.

¹⁴⁴ Men legg merke til at de hadde et raseskille da, et raseskille på grunn av rase, som var samaritanerne.

Og det er kun tre menneskeslekter på jorden; hvis vi tror Bibelen; det er Kam, Sem og Jafets folk. Det er de tre sønnene til Noah. Vi kommer alle fra der. Det er riktig. Det tar oss helt tilbake fra Adam, som gjør oss alle til brødre. Bibelen sier: “Av ett blod skapte Gud alle nasjoner.” Vi er alle brødre, gjennom blodstrømmen. En farget mann kan gi en hvit mann en blodtransfusjon eller omvendt. Den hvite mannen kan gi den—den japanske, gule mannen, eller den indianske, røde mannen, eller hva mer, eller en jafetitt, eller hva som helst, han kan gi ham en blodtransfusjon, for vi er alle av samme blod. Fargen på huden vår, hvor vi bor, har ingenting å gjøre med det.

Men når vi er atskilt, er det når vi kommer ut av verden, slik Han førte Israel ut av Egypt. Det er når vi er atskilt fra tingene i verden.

¹⁴⁵ Vel, de var folket til Kam, Sem og Jafet. Og hvis vi hadde tid til å følge slektshistoriene tilbake, kunne dere se den angelsaksiske, hvor han kom fra. Vel, det var jøden . . . Samaritaneren, som var halvt jøde og hedning, som giftet seg inn med hedningene ved Bileams gjerninger og Moab. De var samaritanere. Og det var jøder og hedninger.

Vel, vi angelsaksere hadde ingenting å gjøre med noe av det. Vi trodde ikke på noen Messias eller noe annet. Vi så ikke etter en. Vi ble tatt inn etterpå.

Jesus kom til Sine Egne, og Hans Egne tok ikke imot Ham. Og Han sa til Sine disipler: “Gå ikke til hedningens vei, men gå heller til de fortapte sauene av Israel.” Og Han gikk bare til de

fortapte sauene av Israel. Og se, Han manifesterte Seg Selv som Menneskesønnen, foran jødene. De avviste Det.

Nå, samaritaneren som var halvt jøde og hedning, de trodde også, og så etter en Messias.

Vi gjorde ikke det. Vi var hedninger med klubber på ryggen, som tilba avguder; hedningen.

¹⁴⁶ Men en dag nå, Johannes 4, hadde Han behov for å dra gjennom Samaria, på sin vei ned til Jeriko. Men var dradd opp omkring Samaria. Og mens Han var på vei opp dit, satte Han seg ned ved brønnen utenfor en by som het Sykar. Og brønnen, hvis du noen gang har vært der, er det et lite panorama omtrent som dette her. Og det er en offentlig kilde der, med vann, hvor de alle kom. Og kvinnene kommer om morgenen, får vannkrukkene sine og legger den på hodet, og en på hver hoft og går med det bare så rakt som det kan være, søler ikke ut en dråpe; samtaler med hverandre. Så de ville, folket ville komme ut dit.

¹⁴⁷ Så dette var omkring klokken elleve på dagen. Så Han sendte disiplene Sine inn i byen for å kjøpe noe proviant, mat. Og mens de var borte . . .

¹⁴⁸ Det var en kvinne med et dårlig rykte, en, vi ville i dag kalle henne en horkvinne eller prostituert. Hun hadde for mange ektemenn. Så mens Jesus satt der, kom denne kvinnen ut omkring klokken elleve. Ser dere, hun kunne ikke komme sammen med jomfruene når de kom om morgenen for å få sitt vaskevann; hun måtte vente til de alle . . . De blandet seg ikke slik de gjør nå. Hun var merket. Så da kom hun ut for å få litt vann, så hun bare tok den gamle sveiven og satte krokene over krukken og begynte å senke den ned.

Hun hørte En si: "Kvinne, gi Meg å drikke." Husk nå, dette er Melkisedek. Dette er Jesus, i går, Menneskesønnen.

¹⁴⁹ Og hun så seg rundt, og hun så en jøde. Så sa hun: "Sir, det er ikke passende for en jøde å spørre en samaritaner om noe. Jeg er en samaritansk kvinne, så Du har talt upassende. Du burde ikke ha bedt meg om noe slikt som det. Vi omgås ikke med hverandre."

¹⁵⁰ Han sa: "Men hvis du visste Hvem som snakket til deg, ville du spørre Meg om å drikke."

Hun sa: "Hvordan skal Du dra det opp? Brønnen er dyp, og Du har ingenting å dra det opp med."

¹⁵¹ Han sa: "Det vannet som Jeg gir, er Livets Vann som veller fram inn i Evig Liv."

Han samtalte med henne til Han fant ut hva hennes tilstand var. Og da er . . . Se hva Han nå sa til henne: "Gå og hent mannen din og kom hit."

Og hun sa: "Jeg har ingen mann."

¹⁵² Han sa: “Du har talt sannheten, for du har hatt fem, og den du nå bor sammen med er ikke din. Så i dette har du talt sannheten.”

Se forskjellen mellom den kvinnen og den flokken med prester. Hun visste mer om Gud enn hele den flokken med prester gjorde til sammen.

¹⁵³ Hun sa: “Sir, jeg ser at Du er en Profet.” Hun sa: “Vi har ikke hatt en på fire hundre år. Vel, vi vet at Messias kommer. Og når Messias kommer, så er det dette Han skal gjøre.” Det var Messias-tegnet, for Han var Menneskesønnen. Sa: “Det er hva Han skal gjøre når Han kommer. Du må være Hans profet.”

¹⁵⁴ Han sa: “Jeg er Ham.” Ingen andre kunne si det.

¹⁵⁵ Hun satte ned den vannkrukken og løp inn i byen og sa: “Kom, se en Mann Som fortalte meg hva jeg har gjort. Er ikke dette selve Messias?”

Husk nå, Han lovet å gjøre den samme tingen ved slutten av hedninge-slekten.

Jødene hadde hatt fire tusen år til å se etter denne Messias, fire tusen år med å undervise at Han kom, og hva Han ville gjøre når Han kom dit, og de klarte ikke å se Ham, eller mislyktes i å gjenkjenne det. Og da Han gjorde Seg Selv kjent i de samme Bibelske termer slik Han sa Han ville, da Han hadde vært et teofani og deretter ble kjød og bodde iblant dem, klarte de ikke å se det, og kalte Hans gjerninger for djevelens gjerninger.

¹⁵⁶ Nå, vi har hatt to tusen år med undervisning. Kommer ned gjennom Den romersk-katolske kirke, etter apostlene. Så vi kommer ned gjennom Den romersk-katolske, Den greske og så videre, videre ned til Luthers tidsalder, og Wesley, hva mer, ni hundre forskjellige organisasjoner. Kommer nedover, de hadde alle disse tidsalderne, undervisning.

Nå lovet Han like før endetiden ville komme, at beskrivelsen av Sodoma og Gomorra igjen ville skje, “Slik som det var på Sodomas tid, slik skal det være i den kommende endetiden, Menneskesønnen vil åpenbare Seg Selv igjen.” [Tomt område på lydbåndet—Red.]

“Ennå en liten stund og verden skal ikke se Meg lenger, men dere skal se Meg, for Jeg”, et personlig pronomen, “Jeg vil være med dere, endog i dere, til avslutningen, verdens ende. Jeg vil være med dere.” Han er den samme i går, i dag og for evig. Ser dere?

¹⁵⁷ Dere ser, *samaritaneren* var i virkeligheten, fra mitt siste kveldsmøte, var Hagar, ser dere, en forvrengt type. *Jøden* var Sarah, eller var Sarah-ite. Men *hedningen* er av Maria, Den Kongelige Ætt, Abrahams Kongelige Ætt.

¹⁵⁸ Nå er det lovet at i disse siste dager, at denne samme Gud, denne samme Kristus, ville komme tilbake hit og åpenbare Seg Selv som Menneskesønnen.

Hvorfor? Han er den samme i går, i dag og for evig. Og hvis Han ville ha latt disse jødene gå forbi, med . . . og gitt dem det Messianske tegnet, og deretter komme til enden av hedningens lære og la dem bare gå inn på teologi, da ville Han være urettferdig. Han må gjøre den samme tingen, fordi Bibelen sa i tre- . . . Hebreerne 13,8: "Han er den samme."

Og Han har lovet i Malakias 4, og alle de forskjellige Skriftstedene, at i de siste dager ville kirken være satt akkurat nøyaktig slik som den er i dag, og verden ville være.

¹⁵⁹ Se på verden i dag. Se på Sodoma-tilstanden. Se på jordskjelvene på forskjellige steder, og de tingene som foregår. Se på kirken og kaoset den er i av Babylon. Se på budbæreren til den, en Oral Roberts og en Billy Graham.

G-r-a-h-a-m, første gang vi noen gang hadde en budbærer, til alle kirkene, at hans navn i det hele tatt ender på h-a-m, som Abraham. A-b-r-a-h-a-m er syv bokstaver. G-r-a-h-a-m er seks bokstaver. Hvor er han hen? Til verden. Seks er menneskets nummer. Mennesket ble skapt på den sjette dagen. Men syv er Guds nummer.

¹⁶⁰ Se nå på dem der nede i Sodoma. Og der er deres budbærere der nede og taler til dem.

Men hvor er så den kongelige Abrahams Ætt? Hvor er deres tegn? som Han sa: "Slik som det var i Sodomas dager", at Gud kom ned og ble manifestert i menneskelig kjød, og fortalte hva Sarah tenkte der tilbake i sitt hjerte, i teltet bak Ham: det siste tegnet før hedningeverdenen ble ødelagt med Ild.

Og Menigheten har fått Det siste tegn før hele verden skal bli ødelagt, dette hedningenes rike bli ødelagt av Guds ild og vrede. Tror dere det?

¹⁶¹ Den Melkisedek var kjød, representerte Seg Selv i et menneskelig legeme; og så senere ble Han gjort til kjød. Og nå, i kveld, er Han den samme, i går, i dag og for evig. Tror dere det?

¹⁶² Hvem er da denne Melkisedek, som er den samme i går, i dag . . . "Aldri hatt noen far, aldri hatt noen mor; Han hadde aldri noen dagers begynnelse, Han hadde aldri noen livs ende." Og Han møtte Abraham, og hva slags tegn utførte Han? Da Han ble gjort kjød, sa Han at det ville gjenta seg igjen like før endetiden. Tror dere det? Jeg tror det.

La oss be.

¹⁶³ Kjære Gud, jeg tror Skriftene, at Du har sagt at Du var "den samme i går, i dag og for evig". Og så oppriktig i mitt hjerte, Herre, vet jeg at noe er i ferd med å finne sted. Jeg kan ikke nøyaktig identifisere det. Jeg er redd for å si noe, Herre. Du kjenner Din tjeners hjerte.

¹⁶⁴ Og hvor mange ganger, ned gjennom tidsalderen da Du sendte ting, klarte ikke folk å få tak i det. Mennesket priser Gud

hele tiden for hva Han gjorde, og sier hvilke store ting Han skal gjøre, men ignorerer hva Han gjør. Slik har det vært gjennom tidsalderen. Hvorfor mislyktes Den romerske kirke i å se sankt Patrick som Guds profet? Hvorfor drepte de Jeanne d'Arc? når hun var en—en profetinne, brente henne som en heks. Far, det er alltid fortid. Du skjuler det fra øynene til de vise og forstandige. Ikke rart Du sa til disse prestene: “Dere pryder profetenes graver, og dere er de som la dem inn der.” Etter at de er borte, ser de sine feil. De forfølger alltid Deg, Herre, uansett hvilken form Du kommer i.

¹⁶⁵ Jeg ber i kveld, Gud, bare én gang til. I morgen er vi planlagt å være . . . å dra til Tucson. Andre deler av verden, andre byer som vi må forkynne i. Men Kjære Gud, det kan være fremmede her i kveld som aldri har . . . De har hørt Ordet forkynt, men aldri sett Det manifestert.

Som jeg ba Deg i begynnelsen. Da disse disiplene, Kleopas og hans venn som kom fra Emmaus gikk langs veien, og Du kom frem fra buskene og begynte å snakke til dem, etter oppstandelsen, forkynte for dem. Nå, Han sa: “Uforstandige, trege av hjertet. Vet dere ikke at Kristus skulle lide disse tingene og så gå inn til Sin herlighet?” Men fremdeles gjenkjente de det ikke. Hele dagen lang gikk de sammen med Deg, og fremdeles kjente de Deg ikke. Men en kveld . . .

Kvelden kom, de nødet Deg til å komme inn. Da de kom inn i det lille herberget og lukket dørene, gjorde Du noe akkurat slik Du gjorde det før Din korsfestelse, og de gjenkjente at det var den oppstandne Kristus. På noen få øyeblikk var Du bak forhengene og borte. Raskt løp de og fortalte disiplene: “Herren er virkelig opstått!”

¹⁶⁶ Fader Gud, jeg tror at Du fremdeles lever. Jeg vet at Du gjør. Og Du har bevist det for oss så mange ganger. Kunne Du bare gjøre det for oss en gang til, Herre? Hvis vi fant nåde i Dine øyne, la det skje en gang til. Jeg er Din tjener; disse er Dine tjenere her inne. Herre, alt det jeg har sagt ville ikke stige opp til . . . Bare ett ord fra Deg ville være mer enn jeg har sagt på disse fem kveldene, eller fem budskapene. Det ville være mer, bare ett ord fra Deg. Vil Du ikke tale, Herre, så folket kan vite at jeg har fortalt dem Sannheten? Gi det, Gud. Jeg ber om det i Jesu Navn, denne ene gangen til. Amen.

¹⁶⁷ Nå, jeg kjenner ikke dere. Jeg kjenner noen mennesker. Jeg kjenner denne gutten som sitter *her*. Jeg kjenner Bill Dauch som sitter rett *der*. Jeg ønsker å . . . Her er broder Blair, Rodney Cox. Det er vanskelig å se der ute.

På *denne* siden, akkurat for øyeblikket kan jeg faktisk ikke se noen som jeg kjenner.

168 Vel, hvor mange her inne som vet at jeg er en fremmed for deg? Løft opp hendene deres, som vet at jeg ikke vet noen ting om deg, løft opp hendene deres på begge sider.

Hvor mange her inne som det er noe galt med, eller noe du vet at jeg ikke vet noe om? Vil dere løfte opp hendene deres.

Nå ville det være helt, absolutt helt umulig for meg å vite noen ting om deg. Ellers ville det da måtte komme fra en åpenbaring av Ånden.

Og siden jeg har fortalt dere alle disse kveldene, og i kveld, at Han er ikke død; Han er her og lovet å gjøre den samme tingen. Og lovet at det ville komme en tid i de siste dager, ifølge Malakias 4 og ifølge Lukas, at Han ville komme til syne igjen i menneskelig form iblant Sitt folk og gjøre de samme tingene, og åpenbare den samme tingen, det samme Messianske tegnet. Hvor mange vet det, dere Bibellesere, som vet at det er Sannheten? Si: "Amen." [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Alle her er nok Bibellesere.

169 Vel, jeg vet at det er fremmed for folket i dag, men det er fortsatt Sannheten. Det var grunnen til at de ikke kjente Jesus fra Nasaret. De kjente deres kirkes trosbekjennelser, men de kjente ikke Ham. Men Han kom nøyaktig på den måten Bibelen sa; ikke en teolog, ikke en prest. Han kom som en Profet, og Hans Egne tok ikke imot Ham.

170 Hvis Gud nå vil holde Sitt Ord, og hvis jeg skulle . . . det skulle falle på noen som jeg kjenner, da vil jeg—vil jeg få noen andre. Ser dere, jeg ønsker noen som jeg ikke kjenner. Og jeg ønsker at dere skal be.

171 Se nå, det var en liten kvinne en gang som hadde en skrøpeligheit. Hun hadde brukt pengene sine på legene; de kunne ikke gjøre henne bra. Og hun sa i sitt hjerte: "Hvis jeg kan røre ved den Mannens kledning, vil jeg bli frisk." Husker dere historien? Og så prøvde de alle å få henne til å holde seg tilbake, men hun presset seg gjennom til hun berørte Hans kledning, gikk tilbake og satte seg ned.

172 Lytt nøye nå. Og da Han gjorde det, da hun gjorde det, snudde Jesus seg og sa: "Hvem rørte ved meg?"

173 Men apostelen Peter irettesatte Ham. Han kan kanskje ha sagt noe slikt: "Herre, si ikke noe sånt. Folket vil tro det er noe galt med Deg. Fordi, da Du ba dem om å spise Ditt kjød og drikke Ditt Blod, tror de allerede at det er noe galt. Og Du sier: 'Hvem rørte ved Meg?' Ja, hele mengden berører Deg."

174 Han sa: "Ja, men Jeg kjenner at kraft gikk ut fra Meg." Det var en annen slags berøring. Vel, alle vet at *kraft* er "styrke". "Jeg ble svak; kraft forlot Meg."

Og Han så seg rundt på forsamlingen til Han fant den lille kvinnen, og fortalte henne om hennes blødninger. Og hun kjente

i sin kropp at den blødningen hadde stoppet. Er det riktig? Og Han sa: “Din tro har frelst deg.”

Nå, det greske ordet der er *sozo*, som simpelthen betyr “frelst”, fysisk eller åndelig, akkurat det samme. Han “frelste”. Han er—Han er din Frelser.

¹⁷⁵ Nå, hvis det var Ham i går, og måten Han handlet på for å bevise at Han var iblant folket, den lovede Messias; og det var slik Han identifiserte Seg Selv, og ble lovet ved Bibelen at Han ville gjøre den samme tingen nå; ville Han ikke—ville Han ikke måtte gjøre det samme?

¹⁷⁶ Du sier: “Sa Han noe om å helbrede de syke?” Ja!

Hebreerne, Bibelen som jeg nettopp leste fra, sa det: “Jesus Kristus er nå vår Yppersteprest som kan ha medlidenhet med våre skrøpeligheter.” Hvor mange vet at det er sant? Bibelen sa det. “Han er nå Ypperstepresten som kan ha medlidenhet med våre skrøpeligheter.” Så hvis Han er den samme Ypperstepresten som Han var da, hvordan ville Han handle nå? Han måtte ha handlet på samme måte som Han gjorde da, hvis Han er den samme Ypperstepresten. Vel, du kan . . .

Jeg er ikke din Yppersteprest. Du kan røre ved meg, og det ville være akkurat som å røre ved din mann, eller din bror eller hva mer, en mann.

¹⁷⁷ Men la din tro berøre Ham og se hva som skjer. Nå hvis jeg er Guds tjener og har fortalt dere Sannheten, vil Gud stadfeste det til å være Sannheten. Og det ville bevise at Jesus Kristus lever i kveld, står her. Er det riktig?

Nå, ha tro, bare en side om gangen, en side. Ha tro der ute. Jeg bør bli værende her ved mikrofonen, fordi de ikke kan høre meg.

¹⁷⁸ Noen se bare opp til Gud og si: “Gud, den mannen kjenner meg ikke. Han vet ingenting om meg. Jeg er en totalt fremmed for ham. Men la min tro berøre Deg, Herre. Og Du vet hva som er i veien med meg, Herre. Du vet alt om meg. Du vet hvem jeg er, slik som Du visste hvem Peter var, slik som Du visste om Natanael, slik Du visste hva som var galt med kvinnen med blødningen. Og denne mannen forteller meg at Du er ‘den samme i går, i dag og for evig’. Så Herre, la min tro berøre Deg.”

Og hvis Han vil gjøre det og ufeilbarlig bevise Seg Selv her, hvor mange av dere vil tro Ham med hele deres hjerte; hvis Han vil gjøre det for minst en, eller to eller tre personer, for et—for et vitnesbyrd? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Gud velsigne dere.

¹⁷⁹ Fader Gud, dette er nå fullstendig ute av noen menneskers hender. Det vil måtte være overnaturlige fenomener. Så jeg ber om at Du vil hjelpe meg nå, Herre. Jeg er i Dine hender. Gjør med meg som Du finner passende. I Jesu Navn. Amen.

180 Nå, ikke vær nervøs. Bare ydmykt, ærbødig si: “Herre, jeg vil tjene Deg. Og det vil være en sannhet, at hvis jeg kan røre ved Din kledning, da taler Du tilbake gjennom den mannen. Det vil bevise for meg at det han sa er Sannheten.” Er det riktig?

181 Hvor mange har noen gang sett bildet av det Lyset? Det er over hele landet, overalt. Vitenskapen har tatt det og undersøkt det, og overalt. Vel, Han er rett her nå; den samme Ene som talte om *Ekteskap og skilsmisse*, den samme Ene som var på fjellet, rystet åsene der tilbake, den samme Ene som var her nede ved elven i '33, den samme i går, i dag og for evig. Han er den samme.

182 Nå, der er det en kvinne, og hun gjenkjenner nå at noe har skjedd. Det Lyset henger rett over henne. Hun sitter rett *her* kledd i en grønn genser eller noe. Jeg kjenner ikke kvinnen. Jeg antar at vi er fremmede for hverandre. Det er riktig. Tror du at Gud . . . Du—du er i behov for noe, og du tror at Gud kan åpenbare for meg hva dine problemer er? Og hvis Han gjør det, da vet du at det vil måtte være en overnaturlig kraft, fordi jeg ikke kjenner deg. Og det vil måtte komme gjennom det overnaturlige.

Avhenger av hva du tror det er. Du kan ta parti med prestene, kalle det “djevelen”, eller du kan ta parti med den troende og kalle det “Gud”. Hvilken du enn tror, det er hvor din belønning vil komme fra.

183 Hvis Gud vil åpenbare for meg ditt problem, vil du akseptere Ham som din—din soning for det problemet? Jeg vet ikke hva problemet er. Men jeg vet, og du vet, at noe skjer.

184 En . . . Vel, bare la meg nå fortelle deg hvordan du føler, og da vil du vite det: en virkelig varm, søt, behagelig følelse. Jeg ser direkte på Det. Det er det Lyset, gulaktige Lyset som henger over kvinnen.

Og damen lider av et problem i magen hennes. Det er en slags vekst, slik, i magen hennes. Hun er ikke herfra. Nei. Du er fra langt unna herfra, er du ikke? Det er riktig. Du er fra Wisconsin. Er det riktig? Ja visst. Nå er du helbredet. Din tro har gjort deg frisk.

185 Fortell meg nå Hvem kvinnen berørte. Jeg er tjuefem yard fra henne. Hun rørte ved Jesus Kristus, Ypperstepresten. Tror dere det?

186 Jeg ser på en kvinne som jeg snakket med. Denne kvinnen, jeg ser rett på henne, fordi hun ber så intenst for en mann. Hun fortalte meg at hun hadde en mann . . . Hun fortalte meg ingenting om det.

Men hennes navn er fru Waldrop. Hun kommer fra Phoenix. Hun ble oppreist fra de døde, og legen hennes kom med røntgenbildene og viste kreft i hjertet. Hun døde i bønnekøen. Hvor lenge siden er det, fru Waldrop? Atten år siden, og der sitter hun i kveld, et levende vitnesbyrd. Hennes lege har kommet til

møtet, brakte . . . Sa: "Hvordan kan kvinnen leve?" Men der er hun, og ingen tegn til det.

¹⁸⁷ Hun har tatt med seg en, og hun ber for ham. Nå, han er døende med diabetes. Vel, jeg visste det. Men fordi du ber . . . Du vet at jeg ikke vet hvem han er, fru Waldrop.

¹⁸⁸ Han er fra Missouri, og hans navn er herr Cooper. Det er riktig. Tror du nå, kan du dra hjem og være frisk, sir. Det er opp til deg, hvis du vil tro det.

¹⁸⁹ Her er en kvinne, og hun lider av en astmatisk tilstand, komplikasjoner. Hun er ikke herfra. Hun sitter der ute i mengden, rett *der* ute. Jeg håper hun får . . . Hun er ikke herfra. Hun er fra Georgia. Frøken McKenny. Tror du med hele ditt hjerte og tror at Gud vil gjøre deg frisk? Stå opp på dine føtter hvis du er en fremmed for meg, og det er sant. Jesus Kristus helbreder deg. Tror du?

¹⁹⁰ Mot min rygg er det en mann som sitter bak meg. Han er i berøring med Gud. Og det er, han ønsker, han har fått en baby som har fått hjerteproblemer. Og den babyen har fått en bilyd på hjertet sitt, det sa legen. Og den mannens navn er herr Cox. Reis deg, herr Cox. "Og Han fortalte Sarah hva hun tenkte bak Ham."

¹⁹¹ Tvers over midtgangen fra ham, litt lenger bak, er en mann som ikke kommer herfra, men fra New Mexico. Jeg har aldri sett ham i mitt liv. Jeg ser rett på ham nå, og han er bak meg. Han er fra New Mexico. Og mannen har en jente som han er interessert i, og jenta har fått noe galt med munnen sin. Det er en . . . Ganen i munnen hennes er hva som er galt. Og mannens navn er herr West. Vil du reise deg, sir. Jeg er en totalt fremmed for ham, men Herren Gud vil helbrede hans barn.

¹⁹² Tror dere nå med hele deres hjerte? Hvor mange av dere tror nå med hele deres hjerte? Vel, er ikke Jesus Kristus den samme i går, i dag og for evig? Aksepterer du Ham nå som din Frelser? Løft opp din hånd. Tror du på Ham som din Helbreder?

¹⁹³ Her, her er en person som er lagt her, forkrøplet eller noe, ligger på en feltseng.

Kan du høre meg gjennom denne mikrofonen? Jeg kjenner ikke deg. Du er bare en kvinne som ligger der. Hvis jeg kunne helbrede deg, ville jeg gjøre det. Jeg kan ikke helbrede deg.

I orden. Det er bare en mann som fryder seg. Hans barn ble helbredet.

Jeg kjenner ikke deg. Du er en kvinne, og jeg er en mann. Dette er første gang vi har møtt hverandre i livet, antar jeg. Disse menneskene . . .? . . . som tok deg med. Oppriktig talt, dette er din første gang her; bare tok deg med inn. Du kommer langveis fra. Du er skygget til døden. Du har kreft. Det er ikke en forkrøpling. Det er en kreft. Legene kan ikke gjøre noe mer

for deg. Det er sant. Og du vil uten tvil dø; disse legene kan ikke gjøre noe mer for deg.

¹⁹⁴ En gang var det tre spedalske som satt ved porten til Samaria. Og disse spedalske sa: "Hvorfor sitter vi her til vi dør?" På grunn av all sykdommen, sulter i hjel og spiser hverandres barn. De sa: "Hvis vi går ned til fiendens leir, syrerne; hvis de dreper oss, kommer vi til å dø, uansett. Og hvis de redder oss, vil vi leve." Og de tok den sjansen. Og ved den troen reddet de ikke bare seg selv, men hele gruppen.

¹⁹⁵ Vel, du kommer til å dø hvis du ligger der. Men du blir ikke bedt om å gå til fiendens leir. Men du er invitert til Faderens hus, . . .? . . .

¹⁹⁶ Du er døende med kreft. Du kan ikke leve foruten Gud. Du er ikke fra denne byen. Du er ikke fra her omkring. Du har kommet en lang vei. Du er fra Milwaukee. Det er sant. Det er riktig. Jeg har sett byen. Jeg vet det. Det er riktig.

Tror du? Vil du akseptere Gud nå som din Helbreder? Hvis du vil, uansett hvor svak du er, hvor lenket du er til sengen, tror jeg, i ditt tilfelle, at jeg ville reist meg opp i Jesu Kristi Navn. Og ta den feltsengen og dra hjem og leve til Guds ære. Vil du adlyde meg, som Guds profet? Da reis deg og gå. Vær frisk! Ikke vær redd. Stå opp av feltsengen; Gud vil gjøre deg frisk. Skjønner?

¹⁹⁷ Vil noen holde henne så hun kan stå opp og få styrke. Tror du Gud? Bare la henne få litt styrke, hun vil være i orden. Det er tingen, søster. Der er hun, i Herren Jesu Navn!

La oss stå opp og prise Gud. Han er den samme i går, i dag, og for evig!

Gå, og må Herren Jesus Kristus velsigne dere. Vær friske.

HVEM ER DENNE MELKISEDEK? NOR65-0221E
(Who Is This Melchisedec?)

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk søndag kveld, den 21. februar 1965 i Parkview Junior High School i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2019 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org